

מ"ת 23772/08 - מלכה ליפר נגד היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 23772 מדינת ישראל נ' ליפור(עוצר)
בפני כבוד השופט אביגדור דורות
ה המבקשת: מלכה ליפור (עוצר)
על ידי ב"כ עו"ד יהודה פריד
נגד
ה המשיב: היועץ המשפטי לממשלה
על ידי ב"כ עו"ד מתן עקיiba

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעכرا של המבקשת, ובקשה להורות על שחרורה מעוצר מאחורי סORG וברית,
עד למתן החלטה בעтиיה להסגרתה לאוסטרליה בתה"ג 23733-08-14.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 17.8.2014 הוגשה נגד המבקשת עתירה להכרזה בת הסגרה לאוסטרליה (טה"ג 23733-08-14). על פי בקשה ההסגרה, המבקשת מבוקשת באוסטרליה כדי להעמידה לדין שם בגין ביצוע עבירות מיין בין השנים 2004-2008 בשלוש קטינות, תלמידות בית ספר שבו שימשה המבקשת כמורה ומנהלת, תוך ניצול מעמדה ותמיון של הקטינות. בבקשת ההסגרה מיוחסים לבקשת 45 אישומים של מעשה מגונה; 13 אישומים של מעשה מגונה בקטין; 11 אישומים של איינוס וכן שלושה אישומים של ביצוע אקט של חדרה מינית. ביום 6.3.2008 הושעתה המבקשת מבית הספר והוא נמלטה לישראל. במרץ 2012 הוצאה נגד המבקשת צו מעצר בבית משפט באוסטרליה.

2. ביום 2.9.2014 הורה בית משפט זה (כב' השופט י' מרزل) על מעכرا של המבקשת עד למתן החלטה בבקשת ההסגרה, לאחר שקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית לעבירות המיוחסות לה וקיים של חשש להימלטות מאימת הדין.

3. ביום 6.10.2014 הורה בית המשפט (כב' השופט ר' ינוגרד) על שחרורה של המבקשת למעצר בית במגדל העמק, ביחיד דיר הצמודה לדירתו של כב' הרוב גروسמן, כאשר הרוב גROSMAN ורعيיתו משמשים כמפקחים נוספים על מעכרא הבית, בנוסף למפקחים האחרים שנקבעו. בית המשפט הורה כאמור, לאחר שהשתכנע מהעדר חשש להימלטות המבקשת מהדין, לאור מתן פסק הלכה של דמיות רבניות בעלות שיעור קומה, האסור על בריחה או הברחת המבקשת או מתן סיוע לה בכל דרך שהיא.

4. ביום 2.6.2016 החליט בית המשפט (כב' השופט א' כהן), שדן בבקשת ההסגרה, להורות על הפסקת

ההליכים נגד המבוקשת, לאחר שהפסיכיאטר המוחזוי קבע כי היא אינה כשרה לעמוד לדין ונינה הוראה לטיפול רפואי כפוי לתקופה של עשר שנים.

.5. מאז הופסקו ההליכים, המבוקשת הייתה מטופלת במרפאה של הפסיכיאטר המוחזוי בירושלים. המבוקשת הגיעה למרפאת אחת לחודש וטופלה על ידי שתי רופאות פסיכיאטריות. עבונינה התקיימו שלוש עדות פסיכיאטריות, שהאחורונה בהן הייתה ביום ה' 23.1.2018. בהסתמך על דוח מטעם הפסיכיאטריות המתפלות, הוועדות הפסיכיאטריות שבו וקבעו כי המבוקשת אינה כשרה לעמוד לדין.

.6. המשיב טען, כי בידו ראיות לכך כי המבוקשת התחזתה כחולה נפש כאשר התיצבה בפני הרופאות הפסיכיאטריות המתפלות ובפני הוועדות הפסיכיאטריות, כאשר התחזתה נעשתה במטרה להתחמק מהליך ההסגרה. בגין כך אף נפתחה נגד המבוקשת חקירת משטרת. המשיב הציע על ראיות שנאספו במהלך חקירה סمية, מהן עולה, לטענותו, כי המבוקשת התחזתה כחולה נפש, בעוד זו תועדה מנהלת אורח חיים נורמלי, מבצעת קניות בלבד, כותבת המחברה בסנייפ דואר, משוחחת עם חברים ובני משפחה ונשמעות בהאזורות סתר כשהיא משוחחת עם אחרים ככל האדם.

.7. ביום ה' 14.2.2018 התקיים דיון בבקשת המשיב לעיוון חוזר בהחלטת בית המשפט לשחרר את המבוקשת למעצר בית.

.8. בהחלטה מיום ה' 14.2.2018 קבע בית המשפט (כב' השופט ר' ינוגרד), כי הראיות שהוצגו בפניו בהליך המעצר לצורך ההסגרה מקיימות בסיס ראוי לבחינה מעמיקה על ידי הפסיכיאטר המוחזוי - והוא על מעכראה של המבוקשת בתנאי אשפוז פסיכיאטרי עד להחלטה אחרת ובמקביל הורה כי המבוקשת תיבדק על ידי הפסיכיאטר המוחזוי ש"עירוך חוו'ד בעונינה של המבוקשת ויקבע אם אכן יש מקום לטענות בעונין התחזזה ואם היא מסוגלת לעמוד לדין".

.9. ביום ה' 25.2.2018 הוגשה לבית המשפט חוות דעת בעונינה של המבוקשת שנערכה על ידי ד"ר איגור ברש, סגן מנהל בית החולים "איתנים" וד"ר דניאל ארנו, פסיכיאטר מומחה, שמוני לכתיבת חוות הדעת על ידי ד"ר צ'רנס, הפסיכיאטר המוחזוי (להלן: "חוות הדעת"). בחוות הדעת נקבע כי המבוקשת אינה סובלת ממחלה נפש במובנה המשפטי, מבינה את משמעויות ההליך המשפטי וכשרה לעמוד לדין.

.10. ביום ה' 27.2.2018 קבע בית המשפט (כב' השופט ר' ינוגרד), כי די בחוות הדעת כדי **"לבסס קיומן של ראיות לכואורה בנוגע לטענה לפיה התחזזה המשיבה כמו שסובלת ממחלת נפש..."**. בהמשך החלטתו התבקש הפסיכיאטר המוחזוי להסביר לבית המשפט באשר למקום שבו אמרה להיעזר המבוקשת, בבית חולים פסיכיאטרי, או באגף פסיכיאטרי של בית הסוהר.

.11. ביום ה' 4.3.2018 הוגשה חוות דעת משלימה על ידי ד"ר ברש וד"ר ארנו (להלן: "חוות הדעת

המשלימה") לפיה המבוקשת אינה זקופה לאשפוז בבית חולים פסיכיאטרי - בו ביום הוגש גם מכתבו של הפסיכיאטר המחויז המפנה אל חוות הדעת.

.12. על האף האמור בחוות הדעת ובחוות הדעת המשלימה, ביום 7.3.2018 החליט בית המשפט (כב' השופט ר' יינגרד) על שחרורה של המבוקשת בקובען כך: "בנקודות הזמן בו אנו מצוים, כאשר אין עוד טעם בהמשך אשפוז פסיכיאטרי מחד, ורקם חשש למצבה הנפשי של המשיבה אם תשאה במעטך ממשך מאידך, הגעתו לכל מסקנה לפיה יש לאמץ את החלופה המוצעת בדומה לדרכם בה הוצאה חלופה דומה במסגרת ההחלטה מיום 16.10.2014 [צ"ל 6.10.2014 - א.ד.]. לפיכך, אני מורה על שחרורה של המשיבה מן המעצר למrecht בית מלא... תחת פיקוח של 24 שעות ביממה... ותחת השגחתו הרווחנית של הרב גראוסמן...".

.13. ביום 7.3.2018 ולאחר מתן ההחלטה הנ"ל הגיע הפסיכיאטר המחויז מכתב בו הוא מאשר חוות הדעת והן את חוות הדעת המשלימה של הרופאים הבודקים: "חוות דעתם של הבודקים ד"ר ברש וד"ר ארגו מקובלת עלי מڪזועית הן מבחינת התוכן והן מבחינת התהייסות לשאלות בית המשפט".

על החלטת בית המשפט מיום 7.3.2018 הוגש ערר המשיב לבית המשפט העליון.

ביום 18.3.2018 קיבל בית המשפט העליון את העරר והורה על מעצר המבוקשת עד למתן החלטה בעתרה להסגרתה לאוסטרליה (בש"פ 18/2003).

.14. בית המשפט העליון קבע בהחלטתו, בכל הנוגע לראיות לכואורה המצוויות בסיסי הבקשה לחידוש בקשה ההסגרה והעין מחדש מחדש בהחלטת השחרור, כי בעת הדיון בפני בית משפט זה, אלה התמצאו בחוות הדעת ודיסק המתעד סרטונים בהם נראה ונשמעת המבוקשת מתנהלת ומשוחחת בענייני דיוינה כאחת האדם, ולא כחולת נפש שאינה מסוגלת לתפקיד, השוכבת כל היום בMITTEDה כתענת קרוביה בפני הרופאות הפסיכיאטריות המתפלות והוועדות הפסיכיאטריות. נקבע כי סרטונים ושיחות אלה מחזקים את ממצאי חוות הדעת בדבר התחזותה של המבוקשת וכי עיון בחוות הדעת הרפואית המתפרשת על 18 עמודים מלמד כי בחוות הדעת יש התהייסות מפורטת למצבה הנפשי של המבוקשת, אשפוזה, האבחנות שניתנו בעניינה לאורך כל התקופה מאז הגעתה הארץ לאחר שנמלטה מאוסטרליה וכן התהייסות מפורטת גם לסרטוני המעקב אחרי המבוקשת והשיחות שביצעה, כאשר בסיכון חוות הדעת נכתב כי: "מדובר באישה שאינה סובלת ממחלת נפש... נתונה לאורך 10 שנים בהליך משפטי הדורש את הסגרתה לאוסטרליה... בכל הנסיבות של ההליך המשפטית הנבדקת הגיבה לאיום ההסגרה בתמונה קלינית מוקצתת שכלה מרכיבים של התחזות. בין התקופות הללו ניהלה אורח חיים רגיל ותפקדה בצורה תקינה. מהלך זה שומרת את הקרקע מתחת לטענה שמדובר במחלת נפש ממשכת... על פי כלל המידע הנבדקת מבינה את משמעויות ההליך המשפטי ואת חומרת המעשים המיוחסים לה ולכך מפחdetת מהשלכות ההליך המשפטי ומהעונש הצפוי לה. זאת הסיבה שמדובר לסייעת משפטית בהקצתה ובהציגת סימני מחלת נפש קשה תוך הבנה שרק קיום של מחלת זו יכול להלצה מאמת הדין. לאור

כל הנ"ל אנו סבורים כי הנבדקת כשרה לעמוד לדין.

15. בית המשפט העליון ציין ביחס לחוות הדעת כדלקמן:

"בעמוד 9 לחווה"ד יש התייחסות לשיחות הטלפון שניהלה המשיבה ביום שבין 17.1.2018 - 3.2.2018 שם נכתב "בהתאזה לשיחות נשמעת גב' לייפר מדברת בעניינים, בקול מתגונן ותואם את תוכן השיחה, ללא סימני מצוקה וניכר כי מתחמתה היטב בכל המובנים. מדובר על אותן ימים ממש בהם נבדקה על ידי ועדת פסיכיאטרית, חדר מין איתנים ועל ידי רופא פרטני, ובכל המקרים לא הייתה מסוגלת כלל לדבר ולשוף פעולה עם הבודקים".

בעמוד 10-11 לחווה"ד התייחסו הבודקים לסרטונים ולצלומי הסטילס, כאשר התמונה העולה מהסרטונים והתמונות עומדת בוגוד גמור להתנהלות בבדיקות פסיכיאטריות שנערכו באותו יום. ניתן לסכם ולאמר לעת זהו ולצורך העיון מחדש בהחלטת המעצר וחידוש בקשת ההסגרה, כי די בתשתיית הראייתית הלכאורית שהונחה".

16. לאור הדברים הללו נקבע בהחלטה מיום 18.3.18 כי אין כל מקום ליתן אמון ב厶בקשת ובכך שהוא תקיים את תנאי שחרורה וכי היא שחקה עד דק את האמון שניתן בה וניצלה אותו לשם הימלטות מהדין. נקבע כי התחזותה כחולת נשפּה הייתה בבחינת ברירה מאימת הדין ושיבוש מהלכי משפט, שהרי הצלחת ההתחזות הביאה להפסקת ההלכים נגדה והוא הפכה לאדם חופשי, ולאחר מכן עיכוב יציאה מן הארץ שנותר נגדה, כל שאר העורבותות שניתנו על ידה בוטלו.

לסיקום נקבע כי או שיפויה שמשה ל厶בקשת "עיר מקלט" מאימת הדין ואם מוסיפים לכך את עובדת הימלטותה של המבקשת מאוסטרליה והחשש המבונה מעצם קיומם של הליכי הסגרה נגדה, שחודשו לאחר חישפת התחזותה, הרי שהחשש להימלטות מאימת הדין הוא בגדיר חשש ממשי ומוגבר לאור התנהלותה של המבקשת עד כה.

הבקשה וטענות הצדדים

17. בבקשת לעיון חזר נכתב על ידי ב"כ המבקשת כי במסגרת התנהלות המשפט, הנעה בין רשלנות משוועת להתנהלות מכוונת, הוצגו לפסיכיאטר המחויז ראיות חסרות שחר, שיש בהן כדי להעיד לכואורה כי המבקשת התחזתה על מנת להתחמק מהליכי הסגרה, אולם "יעיון בחומר החקירה, מסמן אחר מסמן, אשר עמדו בסיס חווות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחויז מלמד כי התשתיית הראייתית אשר עמדה בפני עורכי חוות הדעת שונות בתכלית" וכי עורכי חוות הדעת "הולכו שולל אחר ראיות עובדיות שאין בהן דבר וחצי דבר המבוסס טענת התחזות". עוד נטען בבקשת כי רופאי שירות בתי הסוהר "מעניקים ל厶בקשת טיפול פסיכוטי - ממש כך" והוא מקבלת תרופה "המיועדת לטיפול במצבים פסיכוטיים חריפים".

בדיוון שהתקיים בפני ביום 20.6.17 הפנה ב"כ המבוקשת לאמור בעמוד 9 של חוות הדעת, שם נכתב כי התמונה הקלינית, "של מטופלת אשר איננה מתפרקת כלל, מרותקת למיטהה ונמצאת על סף מינוי אופוטרופוס לעניינה, שונה בתכליות השוני מההתמונה שמצוירת על פי המסמכים שהועברו לידינו". נטען כי המשותף למסמכים הרפואיים אשר מכילים את התמונה הקלינית הנ"ל הוא העובדה שזו לא נאמרה על ידי גורם מסוים אלא על ידי הגבי רבקה זילבאלד, שהינה גיסתה של המבוקשת, המלווה אותה לכל בדיקותיה החוזרות אצל ד"ר דינרטין, החל משלהי שנת 2016 ועד לחודש ינואר 2018. הטענה היא, כי על פי הودעתה במשטרת, הגישה מבקרת את המבוקשת בביתה אחת למספר חודשים בלבד ולפיכך, לא ניתן להסתמך על "התמונה הקלינית" אשר נולדה מפהיה וכי חוות הדעת אשר קבעו כי המבוקשת אינה כשרה לעמוד לדין לא התבսסו על נתון זה כלל ועicker. לטענת ב"כ המבוקשת, אין בدل ראייה אשר מלמד על תפוקודה של המבוקשת במועדים הקritisטים סיבי יום הוועדה (28.1.18) - לא האזנות סתר, לא מעקבים ולא עדויות שכנים. כמו כן נטען שגם בחינת תמליל ההורלות ושיחות הטלפון, אשר על פי האמור בחוות הדעת, עומדות בנגדו גמור להtanegot המבוקשת בשלוש הבדיקות הפסיכיאטריות שנערכו ביום 18-21.2.18, מגלות כי המבוקשת לא הייתה צד להן, אלא דוברים אחרים. זאת ועוד. נטען כי עורכי חוות הדעת הوطעו גם לחשוב כי ביום הקבועים (21-23.1.18) בוצעו על ידי המבוקשת פעולות פיננסיות אשר עומדות בסתרה למצבה באותו יום ממש (הפקודות מוחמן ביום 18; רכישה בבית עסק בסך של 154 ל"נ ביום 23.1.18; עסקה ביום 18.1.21 על סך 18 ל"נ). נטען כי הפקודות המוחמן לא בוצעו כלל על ידי המבוקשת (לפי מספרי תעוזות זהות של המפקדים), כי הרכישה בבית העסק לא הבצעה על ידי המבוקשת וכי "העסקה" על סך 18 ל"נ היא בכלל תרומה על בסיס הוראת קבוע. עוד נטען כי בחוות הדעת נקבע כי המבוקשת לא רכשה תרופות שנרשמו לה, בעוד שלמעשה התרופות נרכשו על ידה בקופת חולם לאומית, דבר שלא נבדק.

(21-23.1.18) באשר לעדויות השכנים, נטען כי אין בהם אינדיקטיה להtanegot המבוקשת במועדים הקבועים (18-21.1.2018) ואילו הודעות התומכות בעמדת המבוקשת (של חיים בריזל ושל אחיה) לא הועברו לעיון הפסיכיאטר המוחז.

במהלך הדיון הוגש לעיון קלסר תיק מוצגים עב קרס, הכולל 50 מוצגים, עליו הסתמך ב"כ המבוקשת במהלך השמעת טיעוני.

.19. לטענת ב"כ המבוקשת, עד היום לא הוגש כנגד המבוקשת כתוב אישום על התbezחות למרות שהחקירה הסתיימה ואף יש לתמורה מדוע אין ממצאים כלשהם לאחר יום 18.1.17 ועד ליום 23.1.18. נرمز כי יתרן שהחקירה והמעקבים נמשכו באותו יום אבל הממצאים לא הוצגו, מחמת שאינם תואימים לתיזה של המשיב.

.20. לטענת המשיב, היה על המבוקשת להגיש חוות דעת פסיכיאטרית נגדית לצורך תמייה בבקשת לעיון חוזר, דבר שלא נעשה. עוד נטען, בהקשר זה, כי בתיק העיקרי (בקשת ההסגרה) הורתה כב' השופטת ח' לומפ על הגשת חוות דעת עדכנית של ד"ר יוסברוד וכןן להעביר את טענות המבוקשת, כפי שבאו לידי ביטוי בפרוטוקול הישיבה מיום 20.6.18 אליה, על מנת שתתיחס לטענות המבוקשת בחוות דעתה הצפואה להיות מוגשת ביום 15.7.18. ב"כ המשיב טען בדיון כי טענות ב"כ המבוקשת, בדבר התמונות נפשית לפניו דיוני בית המשפט, יכולות להיות נוכנות רק עד להחלטה על הפסקת הלילci ההסדרה ועל כן,

לאחר השרת אiom ההסגרה, ניתן היה לצפות לשיפור במצבה של המבוקשת. בפועל, כך נטען, עולה תמונה אחרת מן הדוחות של המרכז הרפואי הרצליה, המלמדים על החרפה במצבה עד כדי השמעת כוונה לפעול להוצאה חווות הדעת לשם בקשה אופטרופסית ביחס לבקשת, עקב חוסר תפקודה.

בסיום הדיון הוגש לעוני קלסר הכלול את חומר החקירה, בו עיינתי לאחר הדיון.

דין והכרעה

21. עיון בחווות הדעת מיום 25.2.18 שנערכה על ידי ד"ר איגור ברש וד"ר דניאל ארגי מלמד כי המומחים הנ"ל בחנו תוכרי חקירה כדלקמן:

1. תמלילו והקלות שיחות טלפון בין התאריכים 8.2.18 - 17.1.18 בהן נשמעת המבוקשת מדברת בעניינים, ללא כל סימני מצוקה וכי ניכר כי היא מתמצאת היבט בכל המובנים. פורטו בחווות הדעת 21 שיחות טלפון.

2. צילומי סטילס, וידאו ודוחות מעקב, במהלך החודשים דצמבר 2017 וינואר 2018, בהם מתועדת המבוקשת מנהלת שיחות טלפון, עורכת קניות, מארחת אנשים, נסעת בגפה לעיר אחרת, רושמת המחאות ומנהלת שיחות חולין. פורטו בחווות הדעת 7 דוגמאות של סרטונים ותמונות סטילס.

3. רישומים מבנק הדואר, וצילומי שיקום עם חתימת המבוקשת.

4. עדויות של שכני המבוקשת המעידים על אישת מתפרקת, אשר יוצרת ושמרת קשרים חברתיים, דואגת לסייע בהשלמת מנין בבית הכנסת, מבקשת ומחזירה הלוואות, מסייעתabis בewise וקניות ובהסדרת מקום בגין. צוין במיוחד סיוע בקבלת תרומות מיהודי אוסטרליה תוך מתן זהירה שלא להזכיר את שמה של המבוקשת, כדי לא לפגוע בסיסיו לקבל תרומות, דבר המעיד על כושר שיפוט מצד המבוקשת לגבי העבריות בהן היא חשודה והשלכותיהן.

חוות הדעת מפרטת 6 עדויות של שכנים ועדים שהכירו את המבוקשת.

5. או רכישת תרופות פסיכיאטריות על פי מאגר המידע של קופ"ח כללית.

עוד צוין בחווות הדעת מפגש שהתקיים בין אחיה ובנה של המבוקשת לבינה במקום אשפוזה באישור משטרת ישראל. בחווות הדעת מתואר כי בני המשפחה פרקו את הסוללות ממכם הטלפון הניידים שלהם ובמהלך הביקור נראתה המבוקשת משוחחת עם, אוכלת מהאוכל שהובא עבורה ועם כניסה שליחת פיצה לחדר, התנהגות המבוקשת השתנתה והפכה להיות

דומה להתנהגותה במחלוקת.

.22. ב"כ המבקשת הצבע על כך כי למסקנת עורכי חוות הדעת, כי התנהgotaה "הרגילה" של המבקשת התרחשה באותו ימים ממש בהם נבדקה על ידי ועדת פסיכיאטרית (21-23.1.18), בהלכם ישבה במבט מושפל, פרצה ביבבות ולא הגיבה לפניות חוזרות, אינה נכונה ואינה מבוססת על תוצרי החקירה שפורטו בחוות הדעת.

.23. מתוך 21 שיחות הטלפון המפורטות בחוות הדעת רק שלוש התבכוו בין 22.1.18 לבין 3.2.18 ושובנعتי כי באותה שיחות, המבקשת לא השתתפה. ב"כ המשיב אישר זאת בדיון וטען כי מדובר בתקלה, בעקבות כך שהמשטרה העבירה את חומר החקירה לרופאים לפני שהפרקליות עברה על החומר.

.24. באופן דומה, הרישומים בבנק הדואר עליהם הסתמכו עורכי חוות הדעת אינם מלמדים כי המבקשת ניהלה עניינים כספיים ביום 18.1.21-23, בהם נבדקה על ידי רופאים והציגה תמונה קלינית שאינה מתישבת עם הפקדת שיקים בבנק ורכישת מוצרים. כך לעומת, למשל, מן החומר שהוצע בקלסר המוצגים מטעם המבקשת.

.25. עדויות השכנים שתוארו בחוות הדעת אין מתיחסות ספציפית לימים 18.1.21-23.1.18 וניתן לקבל את הטענה כי יש בהן כדי ללמד על התנהגות המבקשת עד לחודש ינואר 2018 ולא במהלךו.

.26. מהי המסקנה העולה מן האמור לעיל? זהה השאלה שבה ראוי להתרכז. בהקשר זה, אין מקבל את התזה של ב"כ המבקשת, על פייה, רק עדויות המלמדות על התוצאות בשלושת הימים "הקריטיים" לטענותו (18.1.21-23.1.18) יכולות להצדיק את מסקנת חוות הדעת, ובהעדר ראיות מסווג זה ביחס לאותם ימים ממש, נשמטה הkraine תחת הדעת, באופן המצדיק את קבלת הבקשה לעיון חוזר.

.27. מן הרואין, בהקשר זה, להפנות לפרקי הדיון בחוות הדעת. פרק זה צוינו הדברים הבאים:

"בסיכוםי המחלוקת של כלל אשפוזיה ב"שלוותה" וב"تل השומר" נכתב כי דפוס המחלוקת של גבי לייפר אינו אופייני ובחילק מהאשפוזים עלתה אפשרות כי היא מתחילה. במקتبיו השחרור מאשפוזים אלו מעולם לא ניתנה אבחנה על הספקטרום הפסיכוטי או האפקטיבי וכאבחנה צוינה הפרעת הסתגלות והפרעת אישיות או שנבחנה הcotורת הלא מח'יבת "הפרעה פסיכיאטרית לא מוגדרת" (Psychiatric disorder NOS). כל האבחנות אין מהוות מחלת נפש במובנה המשפטית.

לאחר שהליך הסגرتה נעצר, והתבקש צו טיפול רפואי בעניינה, לא מקקה עוד לאשפוזים. בתקופה זו, הנפרשת על פני שנה וחצי, נבדקה מספר פעמיים על ידי פסיכיאטרים. בכל הבדיקות הציגה בסיעוע מקרובייה תמונה קלינית של אישה שאינה מתפרקת כלל, מבלה את כל ימיה במיטה ונדקקת לסייע

צמוד בפעולות היום יום כגון הלבשה ואכילה.

יחד עם זאת על פי שלל העדויות שהובאו לעיל - באוטה תקופה ממש תפקדה בצורה רגילה לחלוון - ולא כל עדות לקיומה של מחלת נפש פעליה. בכלל זה באותו ימים ממש הציגה תמונה קלינית כה קיצונית בבדיקות רפואיות.

הסימפטומים שהציגה המטופלת כללו ורידת תפקודית עד כדי חוסר יכולת לתקשר, הסתగות קיצונית, חוסר התמצאות בזמן ובמרחב, היזות שמייה ומחשבות שווא של רדיפה. תמונה קלינית זו, אף שנדרה בעוצמה צאת בגליה של גב' לייפר, העלה אצל הפסיכיאטרים השונים חשד להפרעה על הספקטרום הפסיכוטי.

אלא שכעת אנו יודעים כי החרפות קיצונית אלו התרחשו אך ורק בשני מצבים-במגעיה של גב' לייפר עם המערכת המשפטית ובזמן בדיקותיה על ידי פסיכיאטרים.

כפי שפרטנו וכפי שמצטיר מדיווחים של שכינה ומקרה הרי שבכל שאר הזמן מדובר על אישת מתפקדת, מתמצאת בכל המוגנים, מעורבת חברותית, מנהלת קשרים חברתיים ענפים, פעליה בקהילה הדתו על שלל פעילותה ומנהיגת באופן עצמאי את נושא הכספי בيتها. תמונה העומדת בסתרה לחוסר התפקוד שהציגו בני משפחתה בפני בזקיה, עד כדי קושי בביצוע משימות ADL בסיסיות.

תנודות קיצונית כאלה - לעיתים בפרק זמן של יום בודד - בין תפקוד תקין לחלוון לחוסר תפקוד מוחלט כפי שדווח על ידי קרובייה ונצפה בבדיקותיה אינם מאפיין מחלת נפש על הספקטרום הפסיכוטי - ובכלל זה דיכאון פסיכוטי. בודאי שלוקחים בחשבון שלא נעשו כל שינויים בטיפולו הרפואי במקביל לשינויים אלו.

מכלול הדברים מוביל אותנו למסקנה כי "תכן אומנם שגב' לייפר סבלה לאורך השנים מבעיות בשליטה בדחפים ותגובהות חריגות למצביו לחץ - אך לא מחלת נפש במובן המשפטי של המונח. כמו כן, נעשה על ידה שימוש בסימפטומים שונים על מנת לעשות לפחות לפחות אגרבציה (הקצתה) של מצבה אם לא התחלות של ממש".

בפרק הסיכון של חוות הדעת נאמר כך:

"מדובר באישה שאינה סובלת ממחלה נפש במובן המשפטי, נתונה לאורך 10 שנים בהליך משפטי הדורש את הסגרה לאוסטרליה שם בוצעו מעשייה נשואו האישום. בכל הנסיבות של ההליך המשפטי הנבדקת הגיבת לאיום ההסגרה בתמונה קלינית מוקצתת שכלה מרכיבים של התוצאות. בין התקופות הללו ניהלה אורח חיים רגיל ותקודה בצורה תקינה.

מהלך זה שומרת את הקרקע מתחת לטענה שמדובר במחלה נפש ממושכת. חשוב לציין כי לאור הפעורים המתוארים בחווות דעת לא ניתן לקבוע את כשירותה הדינית על סמך התמונה הקלינית אותה

מציגה הנבדקת בנסיבות של הסתכלות זו בלבד, אלא על סמך מידע המופיע הרפואי שנצבר במהלך העשור האחרון".

.28. מן הדברים האמורים ניתן ללמידה כי חווות הדעת אינה מבוססת על סמך התמונה הקלינית אותה הציגה המבוקשת בנסיבות של הסתכלות ביום 18.1.21-23.1.21, אלא על סמך מלא מידע רפואי שנצבר במהלך תקופה ארוכה.

ב"כ המבוקשת לא טען דבר ביחס לסרטונים ולשיחות הטלפון שפורטו בחווות הדעת, המתיחסים לימים שבין 13.12.17 לבין 4.1.18 וכן לימים בין 9.1.18 לבין 18.1.18 ואין הוא חולק על כך כי אולם סרטונים ושיחות הטלפון מלמדים על תפקוד "רגיל" לכארה, על קיום קשרים חברתיים; על>Editaton קניות; רישום שיקום; והתנהגות המUIDה כי המבוקשת נראית ערנית, מחיצת וצוחקת; ומשוחחת בטלפון עם עברי אורח. לא ניתן להתעלם מן התקשיות באוטם סרטונים ומתוכן השיחות הטלפוניות שהוקלטו.

.29. לא הتعلמתי מטענות ב"כ המבוקש בדבר פגמים בדוחות החוקרים (העדר חתימה, פגם בשרשראת הריאיתית, סרטונים מוקטעים, העדר דוח חקירה שנכתב בשיטה ועוד). וכן מיי העברת עדויות לכותבי חוות הדעת, התומכות בטענות המבוקשת (חיים בריזל ויעקב זילבאלד) ובנגע חוות הדעת האוסטרלית. כמו כן, לא הتعلמתי מן התעודה הרפואית מיום 18.2.19 של פרופ' שטיינו (נספח כ"ה לתיק המוצגים) על פייה, חולים במחלקה פסיכיאטרית פתוחה או במחלקה יום, מסוגלים לתקן בעותות רגעה ויכולים להגיע למצווי ניתוק בעיתות דחק. אין בתעודה הרפואית הנ"ל כדי להוות משקל נגד לחווות הדעת המקיפה, נשוא החלטה זו. אין, לדעתי, בכל אלה כדי לערער את מסקנות חוות הדעת, המבוססות על ההיסטוריה הרפואית של המבוקשת ועל חומר רפואי מكيف במהלך שנים רבות, בוודאי בהעדר חוות דעת מקיפה ומעודכנת מטעם המבוקשת, המתמודדת עם הקביעות והמסקנות של כותבי חוות הדעת.

.30. אכן, יש בחוות הדעת התייחסות ספציפית לימים 18.1.21-23.1.21 ולניגוד הגמור שבין התנהגות המבוקשת בפני הרופאים שבדקו אותה באותו יום, לבין חומר החקירה שהרופאים סברו כי מעיד על התנהגות שונה בתכלית, באותו יום ממש. כאמור לעיל, התברר כי חומר חקירה זה, המתיחס לשולשת ימי הבדיקה, אינו מתעד שיחות של המבוקשת באותו יום. כאמור לעיל, הרופאים כתובי חוות הדעת הסתמכו, בהקשר זה, על התנהלות פיננסית מצד המבוקשת, אשר הוכח לכארה כי התנהלות זו לא הייתה של המבוקשת. נמצא, איפוא, כי חומר החקירה אינו תומך במסקנות כתובי חוות הדעת המתייחסות לאותם ימים ספציפיים (18.1.21-23.1.21), אולם אין בכך, לדעתי, כדי להשミニ את בסיס חוות הדעת, באופן שב"כ המבוקשת טוען. הסיבה לכך היא, שחוות הדעת אינה מבוססת על הניגוד בין התנהגות המבוקשת באותו יום לבין התנהגותה היא על פי מצאי החקירה, אף שניגוד זה מוזכר בחוות הדעת. חוות הדעתינה מקיפה הרבה יותר ומתבססת על בחינת הדברים במספר הזרים לאורך שנים ואני מקבל שניתם להתעלם ממסקנותיה, בוודאי ללא חוות דעת נגדית או משלימה, המתיחסת להשלכות של העדר תוצאות אחר המבוקשת באותו יום ספציפיים.

.31 זאת ועוד. לא נשמעה מפי ב"כ המבוקשת כל התייחסות לאמור בחוות הדעת בדבר התנהגות המבוקשת וקרוביה במהלך ביקורם של האחראים אצלה, כמפורט בחוות הדעת (ראו לעיל, פסקה 21). הוא הדין ביחס לאמור בחוות הדעת בדבר האזהרה מפי המבוקשת שלא לציין את שמה בכל הקשור לביקשת תרומות מיהודי אוסטרליה והשלכות אזהרה זו, כמפורט בחוות הדעת (ראו לעיל, פסקה 21). יש בהתנהגות המבוקשת בשתי סיטואציות אלה כדי לתרום באופן מובהק במסקנת המומחים בחוות הדעת.

.32 לאור כל האמור לעיל, לא שוכנעתי כי יש מקום לקבל את הבקשה לעיון חוזר ולהורות על שחרורה של המבוקשת לחלופה, כפי שהוצע על ידי ב"כ המבוקשת. אין די בחומר שהוצע על ידי המבוקשת (לרבבות זה שמצו בתיק המוצגים הכלול 50 מוצגים) כדי להביא למסקנה כי אין לקבל חוות הדעת מיום 25.2.18 ובעקבות כך, יש לחרוג ממסקנות בית המשפט העליון מיום 18.3.18.

.33 הצעתו של ב"כ המשיב במהלך הדיון, לפיה יועבר פרוטוקול הדיון מיום 20.6.18 ותיק המוצגים מטעם המבוקשת לד"ר ויסברוד, בטרם תוגש על ידה חוות דעת מעודכנת, נראה לי ראוי והוגנת ויתכן שהיא מקום לבחון את הדברים פעם נוספת, לאחר שתתקבל חוות דעתה, בעקבות בחינת הדברים על ידה.

סוף דבר

.34 הבקשה לעיון חוזר נדחתה.
המבקשת תישאר במעצר עד למתן החלטה בעטירה להסגרתה לאוסטרליה.

חומר החקירה שהוגש לעיוני מוחזר לב"כ המשיב.

ניתנה היום, י"ח تمוז תשע"ח, 1 ביולי 2018, במעמד הצדדים.

אבי גדור דורות, שופט